MIELIPIDE

LUKIJALTA

Kiinteistövero pitää päivittää

Edelliset hallitukset ovat kasanneet asumisveroja taakaksi asti.

Omakotitalojen merkitys Suomessa on kansantaloudellinen ja hyvinvointia tukeva. Talot nousevat edelleenkin hyvin kustannustehokkaasti hartiapankin myötävaikutuksella ja niitä pidetään kunnossa omatoimisesti.

Asumismuoto on osa hyvinvointikulttuuria. Kiinteistövero on kuitenkin jo pitkään kohdellut omakotitalouksia kaltoin.

Monissa kunnissa kiinteistöveron tuotto on suurempi kuin panostus omakotialueen infraan, eli kuntataloutta paikataan yliverottamalla omakotitalouksia.

Pellervon taloustutkimuksen maaliskuussa 2015 Suomen Omakotiliitolle tekemän selvityksen mukaan omakotitaloasujat maksavat enemmän kiinteistöveroja kuin asunto-osakeyhtiöissä asuvat.

Kiinteistöveron arvo on suhteellisesti ankarampi pienituloisilla kuin suurituloisilla, ja määrällisesti eniten kiinteistöveroja maksavat 45–74-vuotiaat.

Kiinteistöverojen osuus asuntokunnan ansioista on suhteellisesti korkein yli 75-vuotiailla, missä on jo ikäsyrjinnän piirteitä.

Omakotiliitto esittää kokonaisselvityksen tekemistä pikaisesti kiinteistöverotukseen. Työn tarkoituksena on kehittää kiinteistöverotusta niin, että kiinteistönomistajien asumismenojen kasvattaminen saadaan pysähtymään.

Selvitystyön tulee koskea myös sitä, miten kiinteistöverotus olisi tasapuolinen ja oikeudenmukainen.

Kohteleeko kiinteistövero kaikkia kansalaisia eri asumismuodoissa ja ikäluokissa ympäri Suomea tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti, ja kuinka nykyisen kiinteistöverojärjestelmän loukut voidaan poistaa?

Liiton jäsenenä totean, että järjestö on oikealla asialla.

Esko Järvenpää
eläkeläinen, kaupunginvaltuutettu (ps.)
Jämsä

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Palvelut lähelle

Potilaslähtöisesti lääkäri- ja sairaanhoitopalvelut kyläkaupan yhteyteen.
120 km silmätipan vuoksi

Oikeusjuttu!

Viljelijä, tee rikosilmoitus ryöstöstä. Sian kylkisiivujen kilohinta kaupassa 10,90! Suolet käytetään makkarassa – kärsä, saparo ja korvat koirille.
Ei nimimerkkiä

Sopiva peltolohko

Viljelijä ratkaiskoon lohkojensa koon. On lohkoja, joiden järkevä suurentaminen ei käy. Ei ainakaan lisäholhousta asiaan miltään taholta. **Ei nimimerkkiä**

Meijerinvaihdosta

Niskasen emäntä valotti Itä-Maidon toimintaa aivan oikein. Pelottelut eivät enää auta. **Ei nimimerkkiä**

Laatua palveluun

Mavi ei ole työnsä tasalla, jatkuvaa mokailua. Epäpätevät pois ja uudet tilalle!
Oven takana on pätevä jono!

Oma elämä

Miten helvetissä vanhalla väellä on avaimet toisen kotiin?! Katsokaa peiliin. Ei olla Niskavuoressa enää. **Akusti**

Lyhenne

Mavi = Maatalouden alasajovirasto. **Leena**

Vilja halpaa

PTT voi työntää syvälle viljan hinnan nousut.
Kauppa vie kaiken

Ei Natolle

Natoa voidaan ja pitää vastustaa tässäkin lehdessä. Nykyinen suhde Natoon riittää; jäseneksi ei edes päästä. Eihän se onnistu Ukrainassakaan.
A. F.

LUKIJAN KUVA

JAANA MÄKELÄ

Lenkkeilijän maisema

Sumuinen ilta ja sen kauneudessa pilkistelevä ladon siluetti ikuistettiin Kokkolan Ullavassa 24. kesäkuuta.
”Lenkillä oli mielenkiintoista kulkea koiran kanssa, kun sakean sumun läpi näki noin 20 metriä eteenpäin”, kertoo kuvan ottanut **Jaana Mäkelä**.

Lähetä kuva

Toivomme kuvia, joiden taustalla on tarina. Lähetä kuvaehdokkaasi osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Liitä mukaan yhteystietosi ja lyhyt kertomus kuvan tapahtumista. Julkaistuista kuvista maksamme palkkion.

Lapsettoman eläkeläisen hätähuuto

Me lapsettomat eläkeläiset tarvitsemme kaikkien apua, että myös meidät hoidetaan eikä jätetä heitteille.

Tilastokeskuksen mukaan Suomessa oli vuoden 2014 lopussa 2,6 miljoonaa asuntokuntaa, joista yksinasuvia oli 1,1 miljoonaa eli 42 prosenttia kaikista asuntokunnista.

Meitä on paljon. Se, miksi meillä ei ole lapsia, johtuu erinäisistä syistä, joista mikään ei ole tuomittava. Mutta jossain vaiheessa ihminen tarvitsee hoivaa.

Perheellisellä on oma perhe eli lapset, jotka voivat silloin ottaa oman vanhempansa siipiensä suojaan. Hallitusohjelmassa 2015 on tästä ihan oma lisäyksensä vanhuslakiin.

Mutta meillä lapsettomilla ei ole ketään. Me tarvitsemme hoivapaikkaa, sitten kun se aika tulee.

Hallitus kaavailee perhehoitoyksikköjä. Itse en hyväksy, että meillä otetaan käytäntöön perhehoitoyksiköt vanhusten hoidossa.

En halua vieraiden (siis jotka eivät ole ammattilaisia) hoidettavaksi, kuten hallitusohjelmassa kaavaillaan. Hallituksen mielestä kuka vain voi hoitaa vanhuksia.

Yksityiseen hoivalaitokseen päästäkseen puolestaan tarvitsee kunnon eläkkeen.

Eliniän kasvu pidentää eläkevuosia, mutta toisaalta ihmisten terveys on parantunut huomattavasti ja terveiden elinvuosien pituus kasvanut. Se tarkoittaa pienempää tarvetta terveydenhoidolle.

Muistisairauksien yleisyys lisääntyy iän myötä. Keskivaikeaa tai vaikeaa dementiaa Suomessa sairastaa 65–74-vuotiaista vajaa viisi prosenttia, 75–84-vuotiaista noin 10 prosenttia ja yli 85-vuotiaista noin kolmannes. Työikäisistä noin 7 000–10 000 sairastaa jotakin muistisairautta.

Toisaalta ikääntyneiden toimintakyky on parantunut. Niiden osuus 65–74- ja 75–84-vuotiaista, joilla on vaikeuksia päivittäistoiminnoissa, on laskenut selvästi vuosien 1993 ja 2013 välillä.

Mitä vaaratekijöitä syntyy, kun muistisairas touhuaa omassa asunnossaan ilman valvovaa silmää? Vaaratekijöitä on paljon. Parhaiten käsityksen saa katsomalla videon Turvallinenkoti.net -sivustolla.

Muistisairas ei käsitä kaikkia tilanteita kotona oikein.

Häntä ei voi jättää yksin ilman hoivaa, siinä vaarantuu koko yhteisö.

Vajaakuntoinen, huonosti liikkuva tai kokonaan vuoteessa oleva ei kykene tekemään mitään vaaratilanteen tullessa. Muistisairaalle jo pelkkä ruuanlaitto aiheuttaa tulipalovaaran, kun hän unohtaa, että on laittamassa ruokaa. Suomen talvi aiheuttaa omat ongelmansa pakkaskausineen.

Itselläni on vaikea selkäsairaus, joka tulee vielä viemään liikuntakykyni. Taistelen liikuntakyvyn menetystä vastaan liikunnalla sekä vedessä että polkupyörällä.

Pyydän teitä kaikkia, että puolustatte minua ja kaltaisiani. Käykää allekirjoittamassa kansalaisaloite Arvokas vanhuus Kansalaisaloite.fi-sivustolla.

Anneli Koivunen
Jokela

Mavi on tiedottanut peltojen märkyydestä

MTK ja Maaseudun Tulevaisuuden toimittaja Maija Ala-Siurua arvostelevat Maaseutuvirastoa huonosta tiedottamisesta viljelijöille peltojen märkyysongelmista (MT 24.6.).

MTK vaatii selkeäkielisiä ohjeita viljelijöille. Ala-Siurua puolestaan herättelee virastoamme tiedottamaan.

Olemme itse asiassa tiedottaneet märkyydestä ja seuranneet tilannetta. Ensimmäisen tiedotteen julkaisimme 27.5.2015 otsikolla Sateet vaikuttavat kylvöihin ja kylvöalailmoituksiin. Toisen tiedotteen julkaisimme 11.6.2015 otsikolla Ylivoimaisen esteen käyttö kylvämättömillä pelloilla ja vaikutukset tukiin.

Nämä on julkaistu omissa viestintävälineissämme ja mediatiedotteina. Myös MTK ja Maaseudun Tulevaisuus ovat olleet näistä informoituja.

Olemme tiedotteissa avanneet asiaa koskevaa säädössisältöä mielestämme varsin yleistajuisesti. Jälkimmäisessä tiedotteessa oli myös konkretisoivia käytännön esimerkkejä, miten viljelijä voi eri tilanteissa toimia. Uskomme viljelijöiden näitä tekstejä ymmärtävän.

Tiedotteet ovat edelleen verkkosivustoltamme luettavissa. Tiedonhakija ei kuitenkaan välttämättä osaa tiedotteista etsiä hakemaansa ajankohtaista asiaa. Otamme saamamme palautteen huomioon verkkosivustomme ylläpidossa.

Yksi viljelijöitä palveleva taho Maaseudun Tulevaisuuden jutuissa jätettiin kokonaan huomiotta.

Viljelijät voivat kysymyksissään nimittäin kääntyä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten puoleen. Kunnissa osataan paikallisesti ja selkeästi kertoa myös peltojen märkyyteen liittyvistä asioista.

Toinen juttu on sitten se, että maaseutuhallinnon virkamiehet toimivat varsin yksityiskohtaisten säädösten mukaan. Vaatimukset itse tehtävistä joustoista perustuvat kuvitelmaan. Säädöksistä päättävät muut, ja ne tulevat meille annettuina – vähän niin kuin tämä sateinen kesä.

Jari Eloranta
viestintäpäällikkö
Maaseutuvirasto

Vihreä sähkö kallista ja epävarmaa

Oman sähköntuotannon virittely tuntuu olevan ihanteellinen ratkaisu. Jokaisen talon ja mökin katolle laitettaisiin omia aurinkokennoja sähköä tuotamaan.

Että sähköä varmasti riittäisi pakkasen ja pimeänkin aikana, pitäisi vielä olla konevoimaa sen varalle. Lisäksi tarvitaan kalliit laitteet sähkön tasalaatuisuuden varmistamiseen.

Äkkiä ajatellen tuntuu hurjalta touhulta siihen verraten, että edullista sähköä tuotetaan kaikkien kuluttajien saataville. Sähkörasia seinässä on ainakin tähän asti tarkoittanut vaivatonta sähkön saantia.

Sähköntuottajayhtiöt pyrkivät palvelemaan kuluttajiaan hyvin. Sähköä tuotetaan mahdollisimman ympäristöystävällisesti, demokraattisesti ohjatuilla tavoilla.

Asiat voisivat olla huonommin kin. Nyt näyttää siltä, että tulevaisuudessa ne ovat huonommin.

Tuulivoimaan on upotettu verorahojamme miljardeja, mutta siitä saatava sähkön määrä on mitätön. Uusien ydinvoimaloiden rakennustyömaat ovat terroristisen vastustuksen takia vaarassa.

Tavallisen kansalaisen koti pyörii täysin sähkövoiman varassa. Jos se katkeilee taikka sen tuottaminen on omien viritelmien varassa, ollaan hakoteillä. Tämän asian ymmärtämättömyys vihreän värin sokaisemana on onnetonta.

Matti Nikkilä
Liminka

Minne ovat hävinneet luonnonkukat teiden varsilta?

Kesä on kerran vuodessa, ainakin kalenterin mukaan. Innolla odotan aina keskikesän kauneinta kukinta-aikaa, ja sellaiseen aamuun heräsinkin tänään.

Aamulenkillä pysähtelin ihastelemaan piennarten väriloistoa jopa useammin kuin koirani, joka ei halua jättää yhtään viestiä lukematta pientareiden pusikoista ja sähköpylväistä. Matkalla rantaan kohtasin kaksi hurjilla taisteluaseilla varustettua miestä, suojanaamarit ja kaikki.

Pahaenteisellä pärinällä kaatuivat kurjenpolvet ja niittyleinikit. Tervetuloa keskikesän kaunein aika. Siis kalenterin mukaan.

Luonnonkukat on ajettu ahtaalle, perinteisiä niittyjä on enää harvakseen. Luonnonkukkia näkee lähinnä teiden pientareilla. Tosin sielläkin niitä uhkaa vaara hävitä.

On myös toinen, vielä pahempi uhka kuin innokkaat kurjenpolven kaatajat.

Lupiinit, jotka eivät kuulu Suomen alkuperäiseen luontoon, ovat vallanneet teiden varret ja hyvin aggressiivisesti leviävät tukahduttaen luonnonkukat alleen.Muita haitallisia vieraslajeja ovat japanintatar, jättipalsami ja jättiputki. Vieraslajit ovat todellinen uhka luonnon monimuotoisuudelle.

Kansallisesta vieraslajistrategiasta huolimatta useita ongelmalajeja myydään puutarhakaupoissa. Kun ne pääsevät luontoon, on niistä hyvin vaikea päästä eroon. EU:ssa valmistellaan vieraslajiasetusta, joka toivottavasti tuo jäsenvaltioille velvoitteen vieraslajien torjumiseksi.

Tehokkaampaa ja edullisempaa olisi kansalaisten tietoisuuden lisääminen haitallisista lajeista. Myös omien alkuperäiskasvien elinoloja pitää parantaa. Yksi niistä olisi suositus, että pientareita ei saisi niittää ennen elokuuta, jotta kukat ehtisivät tuottaa siemeniä.

Joten annetaanpa luonnonkukkien kukkia ja tartutaan sen sijaan vieraslajeihin – vaikka kunnon talkooporukalla.

Riitta Kuismanen
Pirkkala

Jokainen elämä on tärkeä!

On aika antaa elämälle anteeksi kaikki ja aika antaa elämän näyttää se, mikä vielä on koettava.

Jokainen hetki on tarkoitettu hyväksi, vain sinä itse teet siitä vaikean kun haluat muuta.

Hyväksy elämä ja tämä hetki, ja anna ilon hiipiä mielesi uumeniin. Kahdenkymmenen vuoden päästä harmittelet enemmän asioita, jotka jätit tekemättä, kuin niitä, joissa epäonnistuit.

Joten irrota köydet ja purjehdi ulos turvallisesta satamasta. Etsi. Unelmoi. Ja löydä.

Marja Mäkinen
Pälkäne

VIERASKOLUMNI

Yhteiskuntatieteellinen maaseutututkimus hiipuu

Suomessa on kaksi maaseutututkimuksen suuntaa.

Maatalous-metsätieteellinen perinne on vanha ja vakaa. Sen kärki on Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellinen tiedekunta.

Suomen perinteinen maaseutututkimus on kansainvälistä huippua. Myös tämän vuoden alussa aloittanut Luonnonvarakeskus keskittyy pääosin perinteiseen maaseutututkimukseen.

Suomessa tehdään lisäksi yhteiskuntatieteellistä maaseutututkimusta. Sen volyymi on huomattavasti maatalous-metsätieteellistä pienempi.

Siinä maaseutua tarkastellaan kokonaisuutena. Keskiössä ovat maaseudun uusi yrittäjyys, maaseutu asumisen paikkana, palvelujen organisointi, maaseutupolitiikka, maaseudun historialliset kehitysprosessit, maaseudun ympäristökysymykset sekä maaseudun kansalaistoiminta ja uudet suoran vaikuttamisen muodot.

Yhteiskuntatieteellisen maaseutututkimuksen tärkeä yksikkö on Helsingin yliopiston vuonna 1988 perustettu Ruralia-instituutti, joka toimii Seinäjoella ja Mikkelissä. Myös Joensuu on tärkeä keskus ja siellä erityisesti Karjalan tutkimuslaitos.

Yhteiskuntatieteellisen maaseutututkimuksen suomenkielinen pääjulkaisu on kolme kertaa vuodessa ilmestyvä Maaseudun uusi aika -lehti.

Itsekin edustan yhteiskuntatieteellistä maaseutututkimusta. Vuonna 2003 minut nimitettiin Vaasan yliopiston aluetieteen professoriksi. Sen erityisalaksi määriteltiin maaseutupolitiikka ja maaseudun strateginen kehittäminen.

Professuurin perustaminen onnistui, kun valtioneuvoston asettaman Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän kautta järjestyi viideksi vuodeksi 25 000 euron vuotuinen osarahoitus. Kaikkiaan yliopistoihin perustettiin kymmenkunta maaseutualan professuuria eri tieteenaloille.

Suurtyön professuurien rahoituksen järjestämisessä tekivät Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän pääsihteeri Eero Uusitalo ja rahoituspäätöksen tehnyt maa- ja metsätalousministeri Jari Koskinen (kok.).

Professuurien perustaminen maa- ja metsätalousministeriön kautta oli omintakeista ja rohkeaa yliopistopolitiikkaa, sillä opetusministeriöstä kymmenen maaseutuprofessorin esittäjät olisi todennäköisesti naurettu ulos.

Viiden vuoden jälkeen Vaasan yliopisto vakinaisti professuurin. Valitettavasti kaikki määräaikaisen professuurin perustaneet yliopistot eivät tehneet samoin, ja maaseutuprofessorien verkosto on ohenemassa.

Samoin on käymässä yhteiskuntatieteellisen maaseutuopetuksen Rural Studies -verkostolle, jonka puheenjohtaja olin lähes kymmenen vuotta.

Yliopistojen nykyisen ansaintalogiikan näkökulmasta maaseutuopetus ja maaseutututkimus eivät ole riittävän tuottavia.

Tämä on seurausta vuoden 2010 yliopistolaista. On alkanut pienten alojen kurjistamisen ja yliopistojen keskinäisen kilpailuttamisen aika. Uusliberalistisen yliopistopolitiikan huumassa on jäänyt huomaamatta, että on kansallisesti tärkeitä teemoja, jotka ovat yhdelle yliopistolle liian pieniä, mutta Suomelle merkittäviä.

Yksi on maaseutututkimus ja -opetus.

Kansallisesti tärkeitä teemoista huolehtiminen edellyttää poliittista päätöstä.

Teemat on määriteltävä ja tuettava niitä edistäviä yliopistojen välisiä tutkimus- ja opetusverkostoja. Muutoin kokonaisia tieteenaloja uhkaa lopettaminen. Nyt puhutaan poisvalinnoista. Aikanaan puhutaan rikoksesta sivistysvaltiota vastaan.

Suomi on suuren maaseudun ja pienten kaupunkien maa. Suomen olisi viisasta erikoistua maaseutututkimukseen. Kaupunkitutkimuksen suurvaltaa ei Suomesta tule, sillä meillä ei ole omasta takaa riittävästi tutkimusmateriaalia.

HANNU KATAJAMÄKI
on Vaasan yliopiston aluetieteen professori.
hannu.katajamaki@uva.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Ketunhimo ja tuontimansikat kuohuttivat

MT:n verkkopalstalla on viime päivinä keskusteltu vilkkaasti.

Kiinalaisten kiinnostus suomalaisten tarhakettujen lihaa kohtaan kuohutti.

Terhi Hakalan mielestä idea oli hyvä. ”Kannatan, lisäarvoa ketulle ja menisi ruuaksi loput, niin miksi ei, roskiinko ne pitäisi ennemmin heittää. Jos kiinalainen haluaa syödä kettua ja täällä se teurastetaan, niin ei muuta kuin matkaan ja pataan.”

”Jättäisivät kiinalaiset kissat ja koirat rauhaan, kaikkiko niitten pitää syödä!” ihmettelee **Veikko Kivimäki**.

Janne Huttu uskoo, että inho on kulttuurisidonnaista. ”Kulttuurit erilaisia, ja jos heille maistuu, niin sinne vaan! Onhan Briteissäkin noussut kohu jos toinenkin, että ”barbaarit” suomalaiset syövät poroa, tuota joulupukin rakasta apuria...”

Puolan aikeet tuoda tuoremarjaa EU-rahoilla Suomeen herättivät huolta.

Marjojen turvallisuus ei vakuuttanut **Merja Mattilaa**. ”Ei hyvä! Minä ostan suomalaista ja paikallista. Voipi saada vaikka salmonellan, miksei mansikasta kun vatustakin kerran saa, ainakin pakastetusta, ilman kuumentamista. Nimittäin juuri puolalaisesta.”

”Suomesta sen olla pittää! Oma maa mansikka, muu maa mustikka!” sanoo **Riitta Kaplas**.

”Sitä se EU-politiikka on! Suomikin sai alkujaan sitä vastaavaa EU-rahaa! Miten osattiin hyödyntää markkinaraha?” muistuttaa **Kari Kipponen**.

”Jos kotimaan mansikka maksaa esimerkiksi kahdeksan euroa litralta ja ulkomainen kaksi, niin kyllä katon kukkaroon ja mietin tarkkaan mitä ostan”, miettii **Tiina Terkola**.

Osa epäili ulkomaalaisten mansikoiden muuttuvan kotimaiseksi. ”Tässä nelostien varressa Kärsämäellä myydään Suonenjoen mansikkaa henkilöautosta, ennen kuin Suonenjoelta on lähtenyt ensimmäistäkään mansikkaa myyntiin”, huomauttaa **Ritva Estola**.

Puolassa käyneet suhtautuivat sikäläisiin marjoihin luottavaisemmin. ”Tervetuloa kilpailu! Ostan kaikkea, mitä Puolasta tuodaan. Noin kaksi kertaa vuodessa näen, että puolalaiset ovat hengissä vaikka syövät omassa maassa tuotettua syötävää!” toteaa **Helena Elonen Ergene**.

TUULIKKI VIILO